

בית משפט השלום ברמלה

י"א מנחם-אב תשע"ב 30.7.12

ת"א 5487-06-09 שליט"א נ' תדמיתית בע"מ ואח'

בפני כב' השופט זכריה ימיני

תובעים הרב אמנון יצחק שליט"א

נגד

נתבעים 1. דנון תקשורת תדמיתית בע"מ
2. אלי דנון
3. איילת רוטה

פסק דין

1
2
3 התובע נשא דרשה בכנס החזרה בתשובה בעיר מודיעין ביום 13.4.08. בעקבות כנס זה פירסמה
4 הנתבעת 3 במהדורת יום 14.4.08 באתר האינטרנט של הנתבעת 1 כתבה שכותרתה "שיכנע את
5 המשוכנעים". לטענת התובע, בכתבה זו הוציאה הנתבעת 3 את דיבתו רעה, והאחריות להוצאת
6 הדיבה חלה על כל הנתבעים. בתביעתו זו תובע התובע פיצויים מאת הנתבעים בגין הוצאת לשון
7 הרע.

8
9 **כללי:**

10 **בעלי הדין:**

11 1. התובע הינו דרשן העוסק במתן הרצאות ושיעורי תורה. אין מחלוקת בין הצדדים כי התובע
12 מקדיש את עיקר זמנו ומרצו במתן הרצאות ברחבי הארץ והעולם בנושאי יהדות, דת ומורשת אבות,
13 בפני יהודים, דתיים וחילוניים כאחד. לכל אחד מבעלי הדין יש את נקודת המבט שלו על פעלו זה של
14 התובע.

15
16 2. הנתבעת 1 היא בעלת אתר האינטרנט מודיעין ניוז, שכתובתו ברשת האינטרנט הינה
17 www.mnews.co.il (להלן - "האתר").

18
19 הנתבע 2 הוא המו"ל והבעלים של הנתבעת 1.

20
21 הנתבעת 3 היא כתבת בנתבעת 1.

22
23 **ההרצאה והכתבה:**

24 3. ביום 13.4.08 נשא התובע דרשה בהיכל התרבות ברח' עמק דותן 49 במודיעין. הנתבעים ראו
25 בדרשה זו נושא לכתבה, ולכן שלחו את הנתבעת 3 בליווי צלם בשם חורחה נובומינסקי וצלם וידאו.

בית משפט השלום ברמלה

י"א מנחם-אב תשע"ב 30.7.12

ת"א 5487-06-09 שליט"א נ' תדמיתית בע"מ ואח'

1 אנשי האבטחה לא הירשו לצלמים להיכנס עם ציוד הצילום, ווידאו שגם לנתבעת 3 אין ציוד צילום.
2 לא הייתה מניעה שהצלמים ייכנסו לדרשה ללא ציוד הצילום. הדרשה של התובע ארכה כ-90 דקות.
3 בהתאם לעדות התובע, לא הייתה מניעה שצלמים יצלמו את האירוע אם היו מבקשים מראש אישור
4 לכך.

5
6 4. לפני שהתובע החל לשאת את הדרשה, הציגו מארגני הדרשה סרט וידאו ששמו "תשובה
7 עולמית", שהיו בו קטעים של סרטי וידאו שונים שנערכו במסגרת ארגון שופר, מטעמו נשא התובע
8 את הדרשה. לאחר מכן נשא התובע את הדרשה.

9
10 5. ביום 14.4.08 פרסמו הנתבעים באתר כתבה אודות הדרשה שכותרתה "שכנעו את
11 המשוכנעים". לטענת התובע, היו קטעים בכתבה אשר הוציאו את דיבתו רעה, ועל כן הוא תובע
12 מאת הנתבעים פיצויים בגין לשון הרע ללא הוכחת נזק בסך 100,000 ₪.

תביעת התובע:

14
15 6. טוען התובע כי בכתבה היו קטעים אשר בהם הוציאו הנתבעים את דיבתו רעה. ואלה
16 הקטעים:

17
18 "כפתיח הם צפו בסרט שהשווה את הרצל להיטלר."

19
20 "עם השנים הקצין יצחק את התבטאויותיו והגיע לשיא כאשר העמיד את חוזה
21 המדינה, בנימין זאב הרצל, בשורה אחת עם הצורר היטלר. בסרט "הרצל
22 והציונות" (שהוקרן גם בהיכל התרבות של מודיעין טרם ההרצאה) אומר יצחק כך:
23 "שני פושעים גדולים היו בתולדות העם היהודי: היטלר והרצל. היטלר רצה להרוס
24 את הגוף של העם היהודי. הרצל רצה להרוג את הנפש שהיא הרבה יותר חשובה
25 מהגוף."

26
27 7. טוען התובע כי האמור בכתבה אינו אמת, מהסיבות כדלקמן:

- 28 (1) התובע לא העמיד את הרצל בשורה אחת עם הצורר היטלר;
- 29 (2) הסרט "הרצל והציונות" לא הוקרן טרם ההרצאה;
- 30 (3) התובע אינו אומר בסרט, ולא בשום מקום אחר, את הדברים שיוחסו לו בדברים הנ"ל
31 בכתבה;
- 32 (4) הסרט שהוקרן בפתיח לדרשה היה הסרט "תשובה עולמית" ואין בסרט זה מאומה מכל מה
33 שכתוב בדברים הנ"ל.

34
35 8. התובע תובע מאת הנתבעים פיצויים בסך 100,000 ₪ וטוען כלפי הנתבעים כדלקמן:

בית משפט השלום ברמלה

י"א מנחם-אב תשע"ב 30.7.12

ת"א 5487-06-09 שליט"א נ' תדמיתית בע"מ ואח'

- 1 הנתבעים ביצעו כלפיו עוולה של פרסום לשון הרע;
- 2 הדברים הנ"ל גרמו להשפלתו, לעשייתו מטרם לשנאה, לבוז וללעג בפני הבריות;
- 3 הדברים הנ"ל עלולים לפגוע בעתיד בעיסוקו כדרשן;
- 4 הפרסום הנ"ל היה במישרין, בשלמות, בעקיפין ובמשתמע;
- 5 בפרסום הנ"ל היו כלפיו אמירות משפילות, כי לא רק הוא משווה בין חוזה המדינה לבין
- 6 הצורך היטלר, אלא שבעיניו נחשב הרצל לפושע גדול יותר מהיטלר;
- 7 הפרסום הוא מגמתי וחסר אחיזה במציאות, פגע וממשיך לפגוע בשמו הטוב של התובע,
- 8 במיוחד לאור העובדה שהאתר משמש בית לכל תושבי מודיעין וסביבותיה;
- 9 הנתבעים ידעו, או היה עליהם לדעת שקיימים לפחות ספקות ממשיים וחמורים לגבי
- 10 אמיתות העובדות, והנתבעים לא שמעו מעולם את התובע אומר דברים אלו;
- 11 הפרסום נעשה בחוסר תום לב;
- 12 הנתבעים מנעו מהתובע את הזכות להגיב לנאמר בכתבה, והדבר מהווה ראייה לחוסר תום
- 13 הלב של הנתבעים בפרסום הכתבה.
- 14
- 15 9. בכתב ההגנה טענו הנתבעים כדלקמן:
- 16 (1 מעיון באתרי אינטרנט אין לתובע שם טוב;
- 17 (2 הכתבה היא כתבה אינפורמטיבית על אשר היה בדרשה בהיכל התרבות;
- 18 (3 הדברים שפורסמו בכתבה אינם מהווים לשון הרע;
- 19 (4 הדברים שנכתבו בכתבה נאמרו ע"י התובע בכנס במודיעין לגביו מתייחסת הכתבה וגם
- 20 בכנסים דומים. הנתבעת 3 שמעה דברים אלו באוזניה;
- 21 (5 לפני ההרצאה של התובע הוקרן הסרט הרצל והציונות או חלקים ממנו, בהם מושווה הרצל
- 22 להיטלר;
- 23 (6 המשיך הפרסום עולה בקנה אחד עם פרסומים אחרים אודות התובע;
- 24 (7 לתובע לא נגרם כל נזק, שכן הוא ממשיך להרצות בלי הפסק;
- 25 (8 הנתבעים חוסים תחת ההגנה של "אמת דיברתי" כאמור בסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע;
- 26 (9 לנתבעים עומדת ההגנה של תום לב בפרסום;
- 27 (10 מטרת הפרסום הייתה סיקור עיתונאי של אירוע שהתקיים בעיר מודיעין, והנתבעים לא
- 28 התכוונו ולא ביקשו לפגוע או לעלוב או לבזות אותו או לגרום לתובע נזק;
- 29 (11 אם ידחה ביהמ"ש את טענות הנתבעים, ככל שתוטל אחריות על הנתבעת 3, יש להטילה על
- 30 הנתבעת 1 בלבד.
- 31
- 32
- 33

3 מתוך 16

בית משפט השלום ברמלה

י"א מנחם-אב תשע"ב 30.7.12

ת"א 5487-06-09 שליט"א נ' תדמיתית בע"מ ואח'

העדויות:

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
 - 30
 - 31
 - 32
 - 33
10. מטעם התובע העידו העדים כדלקמן:
- (1) התובע בעצמו, אשר נחקר חקירה שכנגד;
- (2) מר גל יוסף, אשר נחקר חקירה שכנגד;
- (3) מר תמיר ברגמן, אשר ב"כ הנתבעים ויתרה על חקירתו.
11. מטעם הנתבעים העידו העדים כדלקמן:
- (1) מר חורחה נובומינסקי, אשר ב"כ התובע ויתר על חקירתו;
- (2) הנתבעת 3, אשר נחקרה חקירה שכנגד.
12. לאחר שמיעת הראיות, הגישו הצדדים את סיכומיהם. מספר ימים לפני המועד שנקבע למתן פסק הדין ניתן פסה"ד של ביהמ"ש העליון ב-ע"א 751/10 פלוני נ. ד"ר אילנה דיין-אורבך (פורסם בנבו), והצדדים התבקשו להשלים סיכומיהם לאור ההלכות שנקבעו בפסק דין זה.

דיון ומסקנות:

שאלת האחריות:

סדר הדיון בתביעת לשון הרע:

- 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
 - 30
 - 31
 - 32
 - 33
13. ב-ע"א 751/10 קבע כב' השופט עמית סדר הדיון בתביעת לשון הרע. וכך כתב כב' השופט עמית בסעיפים 6 עד 8 לפסק דינו:
- "6. תרשים הזרימה בתביעות לשון הרע הוא כלהלן: בשלב הראשון נבחנת השאלה אם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת מארבע החלופות בהגדרה שבסעיף 1 לחוק, והאם מתקיים יסוד הפרסום כמשמעותו בסעיף 2 לחוק. רק אם התשובה חיובית עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הביטוי נהנה מאחת החסינויות המוחלטות (פרסומים מותרים) הקבועות בסעיף 13 לחוק. אם נכנס הפרסום לד' אמות אחת החסינויות - דין התביעה להידחות. אם לא כן, אנו עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הפרסום מוגן על פי אמת המידה הקבועה בסעיף 14 לחוק על שתי רגליה - אמת בפרסום ועניין ציבורי. אם הפרסום אינו נהנה מהגנה זו, יש להמשיך ולבחון אם הפרסום מוגן בתום ליבו של המפרסם, בגדר אחת מהחלופות הקבועות בסעיף 15 לחוק במשולב עם חזקות תום הלב בסעיף 16. היה ונתברר כי הפרסום אינו נהנה מהגנת סעיף 14 או מהגנת סעיף 15, או-אז עוברים לשלב הרביעי של הסעדים (לתיאור שונה במקצת של השלבים ראו בע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי בפסקה 7 (פורסם בנבו), 4.8.2008)).

בית משפט השלום ברמלה

י"א מנחם-אב תשע"ב 30.7.12

ת"א 5487-06-09 שליט"א נ' תדמיתית בע"מ ואח'

7. למרות שתרשים הזרימה מוליך אותנו לאורכו של החוק, ולכאורה, שלב אחד מוביל לשלב שאחריו ואיננו נדרשים להסב הילוכנו לאחור, הרי שהמציאות מורכבת יותר. בחינת כל אחד מהשלבים לא נעשית באופן "סטריילי" במנותק מהשלבים האחרים. יש יחסי גומלין בין השלבים השונים, והקו התוחם ביניהם איננו חד כפי שעשוי להשתמע. כך, לדוגמה, עוצמת הביטוי הפוגע, עשויה להשליך על העניין הציבורי במסגרת הגנת אמת דיברתי בסעיף 14 לחוק או בבחינת תום-הלב במסגרת סעיף 15 לחוק (ראו דברי השופט ריבלין בעניין הרציקוביץ). בהשאלה מתחומי משפט אחרים, ניתן לומר כי יש "מקבילית כוחות" בין השלבים השונים - ככל שהביטוי או הפרסום הפוגע הוא עוצמתי יותר, כך יידרש יותר בשלב ההגנות הקבועות בסעיפים 14-15 לחוק, ולהיפך.
8. נתון נוסף שיש לקחת בחשבון לתחילת מסע, הוא עוצמת האינטרס המבקש לחסות תחת חופש הביטוי. יש לבחון את סוג הביטוי במשרעת שבין הביטוי הפוליטי הראוי להגנה מירבית לבין הביטוי המסחרי הראוי להגנה פחותה, יש לבחון את נושא הפרסום ומושא הפרסום במשרעת שבין עניין בעל חשיבות ציבורית נכבדה או דמות ציבורית מפורסמת לבין פרסום בעניין או בדמות שאינם כאלה. בנוסף, יש לבחון מהו הכלי ומה המסגרת של הביטוי:
- "יש מאמר בעיתון ויש ספרות יפה, יש תיאור אירועים ויש נאום, יש פרסומת מסחרית ויש ביקורת השלטון, יש ביקורת חברתית ויש תהלוכה. כל אחד מאלה - הם ואחרים זולתם - אמורים לשקף אינטרס מסוים, ועוצמת הזכות תהיה כעוצמת האינטרס. הוא הדין בדרכי הביטוי וההתבטאות: יש עיתון ויש סרט, יש הצגה ויש טלוויזיה, יש רדיו ויש תנועה על בימה" (בג"ץ 4804/94 חברת סטיישן פילם בע"מ נ' המועצה לביקורת סרטים, פ"ד נ(5) 661, 689 (1997)).
9. ולבסוף, יש לזכור את מסגרת הדיון המשפטי. לא תביעה לסעד מניעתית נגד פרסום צפוי בבחינת "צנזורה מוקדמת" (עניין אטינגר; בג"ץ 2888/97 נוביק נ' הרשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו, פ"ד נא(5) 193 (1997) (להלן: עניין נוביק)), כתביעה לאחר הפרסום לתשלום פיצויים בגין נזק לשם הטוב. השיקולים והאיזונים בכל אחד מסוגי הסעדים הם שונים.

בית משפט השלום ברמלה

י"א מנחם-אב תשע"ב 30.7.12

ת"א 5487-06-09 שליט"א נ' תדמיתית בע"מ ואח'

הפרסום:

14. אין מחלוקת בין הצדדים כי הכתבה נשוא כתב התביעה אכן פורסמה באתר, לרבות הקטעים מהכתבה שנטען שהם מהווים לשון הרע.

לשון הרע:

15. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן-"החוק") קובע כי:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;

(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו;"

האמור בכתבה שהתובע השווה בין הרצל להיטלר מהווה לשון הרע לפחות על פי סעיפים קטנים (1) ו-(3) לסעיף 1 הנ"ל. טענת הנתבעים שהתובע השווה בין חוזה המדינה לבין הצורר היטלר, עלולה להשפילו בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם וכן לפגוע בפועלו כמחזיר בתשובה.

ההגנות שבסעיף 13 לחוק:

16. האמור בכתבה אינו נמנה על הפרסומים המותרים הנקובים בסעיף 13 לחוק. לאור תרשים הזרימה יש לעבור ולדון בשאלה האם עומדת לנתבעים ההגנה שבסעיף 14 לחוק.

אמת בפרסום:

17. סעיף 14 לחוק קובע כדלקמן:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש."

18. לטובתם של הנתבעים אצא מנקודת הנחה שכעיתון מקומי יש לו ענין ציבורי בפרסום כנס החזרה בתשובה שקיים התובע במודיעין. אך שאלה היא האם יש אמת בפרסום בקטעים מהכתבה שהתובע ציין שהם מהווים לשון הרע כנגדו.

בית משפט השלום ברמלה

י"א מנחם-אב תשע"ב 30.7.12

ת"א 5487-06-09 שליט"א נ' תדמיתית בע"מ ואח'

19. אמנם ב"כ הנתבעים שאלה את התובע על דעתו אודות עמדת הציונות כלפי הדת והדתיים, והתובע השיב מה שהשיב, אך לא הוכיחה שהתובע אמר את אשר אמר בתשובותיו בבית המשפט לפני פרסום הכתבה, וכן לא הוכיחה שהתובע השווה בין הרצל להיטלר. כך שהבסיס להגנת הנתבעים לא הונח על ידם.

תצהירו של מר חורחה נובומינסקי:

20. מר חורחה נובומינסקי הצהיר בתצהירו כדלקמן:
3. אני עבדתי כצלם פריילנר בנתבעת 1.
4. בתוקף תפקידי נשלחתי לתעד את הכנס שנערך בהיכל התרבות בעיר מודיעין אשר בו הופיע הרב אמנון יצחק.
5. ביום 13.4.2008 הגעתי לרחבת היכל התרבות בלוויית צלם וידאו אשר שמו צביקה, והכתבת איילת רוטה-גבאי כשעה לפני המועד שבו תוכנן להתקיים הכנס של התובע (להלן: "הכנס"), לצורך הכנת הכתבה שנכתבה על ידי הכתבת איילת רוטה-גבאי.
6. יצויין כי לא איפשרו לי ולצלם השני להיכנס לאולם על מנת לתעד את הכנס, וניגש אלינו אדם בעל חזות דתית אשר הציג את עצמו כאחד ממארגני הכנס מטעם התובע (להלן: "חבר ההפקה") ושאל אותנו מה מעשינו שם. מסרנו לו שאנחנו עיתונאים אשר מסקרים את הכנס שערך התובע.
7. חבר ההפקה דרש מאיתנו בטון תקיף לעזוב את המקום ואף איים עלינו שאם לא נעזוב את המקום תוגש נגדנו תביעה על ידי עורכי הדין של התובע. כעבור רגעים ספורים הצטרפו אל חבר ההפקה אנשים נוספים בעלי חזות דתית שנראו כחברי הפקה של הכנס והצטרפו גם הם לדרישה לעזוב את המקום.
8. לאחר דברים אלה אני וחצלם השני עזבנו את המקום.
9. איילת, שהתרחקה מאיתנו נשארה בלובי ההיכל ונעמדה בכניסה לאולם."
21. מר נובומינסקי לא נחקר על תצהירו. אך מסעיפים 22 עד 24 לתצהיר הנתבעת 3 עולה שמר נובומינסקי וצלם הוידאו לא הורשו להיכנס עם ציוד הצילום, ולא בגלל היותם עיתונאים, שכן אנשי האבטחה ידעו שהנתבעת 3 עיתונאית, ובכל זאת נתנו לה להיכנס לאחר שוידאו שאין ברשותה מצלמה או מכשיר הקלטה. מדבריה אלו של הנתבעת 3 עולה שלא הייתה כל מניעה שמר נובומינסקי וצלם הוידאו ייכנסו להרצאה של התובע ללא ציוד הצילום. שני הצלמים בחרו שלא להיכנס להרצאת התובע ללא ציוד הצילום. עובדה זו חשובה היא, מכיוון שעדותה של הנתבעת 3 היא עדות יחידה על הסרט שהוקרן לפני ההרצאה ועל אשר היה בהרצאה, עדות עליה חלות הוראות סעיף 54 לפקודת הראיות. הנתבעת 3 ידעה ששני הצלמים לא מורשים להיכנס עם ציוד הצילום, ובמקום

בית משפט השלום ברמלה

י"א מנחם-אב תשע"ב 30.7.12

ת"א 5487-06-09 שליט"א נ' תדמיתית בע"מ ואח'

1 לומר להם שייכנסו ללא ציוד הצילום, בחרה להיכנס לבדה להרצאה. במקרה זה, היה עליה לערוך
2 תרשומות על כל אשר אירע באולם ההרצאות, ולא להסתמך על זיכרונה.

3
4 22. התובע נשאל על מדיניות זו שלא לתת לצלמים לצלם את האירועים בהם הוא משתתף.
5 התובע השיב כי אם צלמים מבקשים רשות לצלם, ניתנת להם רשות לעשות כן. בהתאם לתגובת
6 עיריית מודיעין המובאת בכתבה, ההרצאה הייתה אירוע פרטי, וככזה, היה על הנתבעים והצלמים
7 לבקש אישור לצלם את האירוע. בעדות הנתבעת 3 ובתצהיר מר נובומינסקי אין כל זכר לבקשת
8 רשות מעין זו. אם כן, מה להם לנתבעים כי ילינו על כך שלא ניתן להם לצלם את האירוע.

9
10 **הסרט שהוקרן לפני תחילת ההרצאה:**

11 23. בתחילת הכתבה כותבת הנתבעת 3 כדלקמן:
12 "למופע של אמנון יצחק במודיעין הגיעו בעיקר דתיים שבאו "להתחזק". **כפתיח**
13 **הם צפו בסרט שהשווה את הרצל להיטלר...**
14 (הקטע המודגש הוא אחד הקטעים בגינו הוגשה תביעה זו)

15
16 שאלה היא האם הדברים המודגשים הם אמת?

17
18 24. מחקירתה הנגדית של הנתבעת 3 עולה שבמשפט הנ"ל היא התכוונה לסרט "הרצל
19 והציונות" אשר הופק והופץ על ידי ארגון "שופר", שמטעמו מרצה התובע את הרצאותיו. סרט זה
20 הוגש ע"י התובע כמוצג. ארכיו של הסרט הוא קצת יותר מ-85 דקות (שעה ו-25 דקות). סרט זה ערוך
21 כתחקיר דוקומנטרי **מנקודת מבטו של עורך הסרט** בשאלה מה היה הפתרון הראשון של הרצל
22 לבעיית היהודים, ולאחר שזנח פתרון זה, מה היה חזון מנהיגי הציונות בדבר זהות היהודי שיחיה
23 בארץ ישראל ותרבותו, והשפעת חזון זה על החלטות שהתקבלו על ידיהם, אמירות שנאמרו על
24 ידיהם ויחסם ליהדות הדתית חרדית וליהודי ארצות המזרח שעלו ארצה לאחר קום המדינה. בסרט
25 זה לא מופיע התובע אפילו פעם אחת, וגם קולו לא נשמע אפילו פעם אחת. סרט זה קשה לצפייה,
26 והוא משתמש בעיקר בציטוטים שלטענת העורך אמרו מנהיגי הציונות, תוך ציון המקורות
27 המדויקים בהם נאמרו או נכתבו דברים אלו.

28 אך שאלה היא האם הסרט הרצל והציונות אכן הוקרן בפתיח להרצאה של התובע? סבור אני
29 שהתשובה לשאלה זו היא שלילית, מהסיבות כדלקמן:

30 (1) בהמשך הכתבה כותבת הנתבעת 3 כדלקמן:

31 "ההופעה הייתה צריכה להתחיל בשעה שמונה וחצי, אך בפועל, כמו כל כוכב רוק,
32 נתן הרב אמנון יצחק למעריציו הממתינים לחכות כמעט שעה."

33 אורך הסרט "הרצל והציונות" נמשך על פני קצת יותר מ-85 דקות, שהם כשעה-25 דקות.
34 הנתבעת 3 לא אומרת שהסרט הופסק באמצע;

35 (2) לאחר המשפט שצוטט לעיל כותבת הנתבעת 3 כדלקמן:

בית משפט השלום ברמלה

י"א מנחם-אב תשע"ב 30.7.12

ת"א 5487-06-09 שליט"א נ' תדמיתית בע"מ ואח'

- 1 "בינתיים צפה הקהל בסרטים שהוקרנו באופן מחזורי על מסך שניצב על הבמה.
- 2 הסרטים הציגו את נפלאותיו של הרב והאושר שהביא לאלה שזכו להיחשף
- 3 לקלטות האודיו שלו ולהרצאותיו."
- 4 משפט זה סותר לחלוטין את משפט הפתיחה של הכתבה שכפתיח להרצאה צפו המשתתפים
- 5 "בסרט שהשווה את הרצל להיטלר".
- 6 (3) הנתבעת 3 העידה שלאחר ההרצאה היא הלכה למשרדה והלה לחפש חומר על התובע
- 7 וראתה סרטים שונים שלו, והחליטה שראתה את הסרט "הרצל והציונות". כיצד יכולה
- 8 הייתה הנתבעת 3 לומר זאת כאשר בכתבה עצמה היא כותבת את אשר צוטט מהכתבה
- 9 בסעיף קטן (2) לעיל.
- 10 סיבות נוספות אציין להלן.
- 11
- 12 אשר על כן, סבור אני שהסרט הרצל והציונות לא הוקרן כפתיח להרצאתו של התובע, והאמור
- 13 במשפט הפתיח לכתבה ובפתיח לכתבה אינו נכון ולא עומד בקנה אחד עם דברים אחרים שכתבה
- 14 הנתבעת 3 בהמשך הכתבה.
- 15
- 16 25. טוען התובע כי הסרט שהוקרן כפתיח להרצאה הוא "תשובה עולמית", המורכב ממספר
- 17 סרטונים של אנשים ונשים שחזרו בתשובה. הסרט הוגש כמוצג מטעם התובע. סבור אני שיש לקבל
- 18 את טענה עובדתית זו מהסיבות כדלקמן:
- 19 (1) הנתבעת 3 כתבה בכתבה כי התובע נתן לציבור להמתין כשעה עד שעלה לבמה, ובינתיים
- 20 הוקרן סרט לקהל. ואכן אורכו של הסרט "תשובה עולמית" הוא כ-61 דקות;
- 21 (2) הנתבעת 3 כותבת שהוקרנו לקהל "סרטים שהוקרנו באופן מחזורי על מסך שניצב על
- 22 הבמה. הסרטים הציגו את נפלאותיו של הרב והאושר שהביא לאלה שזכו להיחשף לקלטות
- 23 האודיו שלו ולהרצאותיו". ואכן כך ערוך הסרט "תשובה עולמית".
- 24 אשר על כן, מקבל אני את גרסת התובע שלפני הרצאתו הוקרן הסרט "תשובה עולמית" ולא הסרט
- 25 "הרצל והציונות".

תוכן ההרצאה:

- 26 26. וכך מתארת הנתבעת 3 בכתבה את הרצאתו של התובע:
- 27
- 28 "הרב יצחק התחיל את הערב בפנייה אל רגשות הקהל. הוא העביר את המיקרופון
- 29 אל נער צעיר, בן כ-18, שהובא במיוחד לעצרת באמבולנס ובאלונקה. הנער שכב
- 30 עטוף בשמיכות על האלונקה ותיאר את המחלה הקשה. בקשתו הנוגעת ללב של
- 31 הקהל הייתה שיתפללו, ואם אפשר יחזרו בתשובה למען החלמתו. הרב יצחק אישר
- 32 ואמר "אני בטוח שעד סוף הערב יהיו פה רבים שיחזרו בתשובה שלמה."
- 33 ההרצאה עצמה החלה בסיפור פסח הידוע, בתיבולו המיוחד של הרב. אמר משה
- 34 לפרעה: "כדאי לך לקבל את מה שאני מציע מותק, אם לא תקבל את ההצעה יהיה
- 35

בית משפט השלום ברמלה

י"א מנחם-אב תשע"ב 30.7.12

ת"א 5487-06-09 שליט"א נ' תדמיתית בע"מ ואח'

1 לנו על מה לספר בהגדה של פסח". פרעה כאמור לא נעתר להצעה, וה' "ייבש אותו
2 בחושך". אך בקרב הקהל היו רבים שהשתכנעו והיו מהופנטים. הילדים השתוללו,
3 הרב נאם, הסביר ופנה באופן רטורי סוחף ובהגיון עלום אל הקהל. אנשים שכבר
4 חזרו בתשובה חזרו שוב בתשובה והסכימו בסוף הערב לכיפה וכיסוי ראש.
5 המשוכנעים השתכנעו, והספקנים יצאו מן האולם ללא מסקנות משכנעות על
6 מהותה של החזרה בתשובה ומדוע באמת כדאי לנו לחזור בה."
7 מדברים אלו עולה שהתובע לא דיבר בהרצאה על הרצל והציונות, לא השווה בין הרצל להיטלר, ולא
8 אמר דבר מהדברים על הרצל שיוחסו לו בכתבה. דווקא המשפט "אנשים שכבר חזרו בתשובה חזרו
9 שוב בתשובה והסכימו בסוף הערב לכיפה וכיסוי ראש" מעידה על הצלחת ההרצאה מבחינת התובע.
10 מדובר היה באנשים שהיו אי שם באמצע הדרך בין חילוניות לחזרה בתשובה או אנשים שפחדו
11 להראות כלפי חוץ את חזרתם בתשובה, ובסוף ההרצאה החליטו על חזרה בתשובה בגלוי ולא רק
12 בליבם פנימה.
13

14 27. לכן, גם מהכתבה עצמה עולה שבהרצאה לא אמר התובע מאומה על הרצל, ולא השווה בינו
15 לבין היטלר.
16

הסרטון אודות גב' גילה דורפמן:

17 28. אחד הסרטונים מהם המורכב הסרט "תשובה עולמית" הוא הסרטון אודות גילה דורפמן,
18 המוצגת בסרט כבוגרת אוניברסיטת תל-אביב. שם הסרטון אודותיה הוא "הרצל החזיר אותי
19 בתשובה". ארכו של סרטון זה הוא כ-3 דקות ו-14 שניות. צפיתי גם בסרטון זה ואין בו כל השוואה
20 בין הרצל להיטלר. דברי הקריין המצטטים את דברי הרצל המובאים מהסרט "הרצל והציונות"
21 נמשכים על פני 10 שניות בלבד, ואין במשך 10 שניות אלו כל השוואה בין הרצל להיטלר. דברים אלו
22 מצטרפים כהנמקה נוספת מדוע קבעתי שאין לקבל את גרסת הנתבעים שכפתיח להרצאה הוקרן
23 הסרט "הרצל והציונות".
24
25

האם השווה התובע את הרצל להיטלר?

26 29. הקטע השני בכתבה אודותיו טוען התובע שנתבעים הוציאו דיבתו רעה, הוא כדלקמן:
27 "עם השנים הקצין יצחק את התבטאויותיו והגיע לשיא כאשר העמיד את חוזה
28 המדינה, בנימין זאב הרצל, בשורה אחת עם הצורר היטלר. בסרט "הרצל
29 והציונות" (שהוקרן גם בהיכל התרבות של מודיעין טרם ההרצאה) אומר יצחק כך:
30 "שני פושעים גדולים היו בתולדות העם היהודי: היטלר והרצל. היטלר רצה להרוס
31 את הגוף של העם היהודי. הרצל רצה להרוג את הנפש שהיא הרבה יותר חשובה
32 מהגוף."
33 כפי שציינתי לעיל, הסרט ערוך בצורת תחקיר דוקומנטרי, שלא הוכח שהתובע ערך אותו, התובע לא
34 מופיע בסרט אפילו פעם אחת וגם קולו של התובע לא נשמע בסרט אפילו פעם אחת.
35

בית משפט השלום ברמלה

י"א מנחם-אב תשע"ב 30.7.12

ת"א 5487-06-09 שליט"א נ' תדמיתית בע"מ ואח'

- 1
- 2 30. גם כשצפתה הנתבעת 3 בסרט "הרצל והציונות" לא מתקבל עד הדעת שחשבה שהדובר
- 3 בסרט הוא התובע. הנתבעת 3 שמעה את התובע באוזניה שלה במשך למעלה משעה, ולדבריה שמעה
- 4 דברים שאמר בקולו בסרטונים שפורסמו באתר של ארגון שופר. קולו של התובע וקולו של הקריין
- 5 בסרט "הרצל והציונות" כה שונים האחד מהשני, עד שקשה מאד לקבל את טענת הנתבעת 3 שחשבה
- 6 ששני הקולות דומים.
- 7
- 8 31. טוענים הנתבעים, שמאחר שנכתב באתר האינטרנט של ארגון שופר שהתובע ייסד אותו
- 9 והוא מרצה מטעמו, הם חשבו שהתובע עומד מאחורי הסרט "הרצל והציונות". יש לדחות טענה זו
- 10 מהסיבות כדלקמן:
- 11 (1) בתדפיס מאתר האינטרנט לא נכתב שהתובע נימנה על הנהלת ארגון שופר;
- 12 (2) התובע נשאל מה תפקידו בארגון שופר והוא השיב שתפקידו מרצה;
- 13 (3) באתר האינטרנט נכתב שהתובע מרצה מטעם ארגון שופר, אך לא נכתב שהוא עורך סרטים
- 14 או סרטים דוקומנטריים;
- 15 (4) הנתבעים יכלו לברר בקלות רבה במרשם התאגידים מי הם חברי ההנהלה של ארגון שופר,
- 16 אך הם לא טרחו לעשות כן. הטחת האשמות כה חמורות כנגד התובע חייבו משנה זהירות
- 17 מצד הנתבעים.
- 18
- 19 32. לאור כל האמור לעיל, סבור אני שלא עומדת לנתבעים ההגנה של אמת בפרסום וגם לא
- 20 הטענה של "אמת לשעתה" כפי שהובאה ב-ע"א 751/10.
- 21
- 22 **הגנת סעיף 15 לחוק:**
- 23 33. ההגנה האפשרית הבאה להם טוענים הנתבעים היא ההגנה העומדת בסעיף 15(2) לחוק, בו
- 24 נקבע כדלקמן:
- 25 "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או
- 26 הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:
- 27 (1)
- 28 (2) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה
- 29 חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום;
- 30
- 31 34. ב-ע"א 751/10 נקבע כי כאשר יש "עניין ציבורי משמעותי" אזי קמה לנתבעים חובה
- 32 חברתית לעשות אותו פרסום. בית המשפט סייג חובה זו בפרסום ע"י עיתונות אחראית. מוכן אני
- 33 לצאת מנקודת הנחה שחלה על הנתבעים החובה החברתית לפרסם את אשר אירע בהרצאתו של

בית משפט השלום ברמלה

י"א מנחם-אב תשע"ב 30.7.12

ת"א 5487-06-09 שליט"א נ' תדמיתית בע"מ ואח'

- 1 התובע. אך שאלה האם הנתבעים עשו פרסום זה כעיתונות אחראית. לעניין העיתונות האחראית
2 כותב כב' השופט פוגלמן בסעיף 28 לפסק דינו כדלקמן:
- 3 "להשקפתי, "חובה מוסרית או חברתית" לעשות פרסום שיש בו עניין ציבורי
4 משמעותי, תקום רק ביחס לפרסומים שהם תוצר של **עבודה עיתונאית זהירה**
5 **ואחראית** (וההדגשה במקור – י.ז.). אין לחלום טענה כי עיתונאי "חייב" לפרסם
6 כתבה – גם אם היא עוסקת לכאורה בעניין ציבורי ראשון במעלה – אם מדובר
7 בפרסום פזיז, בלתי מבוסס ומוטה. ניתן אף לטעון כי לציבור אין "עניין" לגיטימי
8 בפרסום מעין זה."
9
- 10 35. כב' השופט פוגלמן קבע קריטריונים לבדיקת הפרסום ע"י עיתונות אחראית, אם כי רשימת
11 הקריטריונים אינה רשימה סגורה, ויש לבחון קריטריונים אלו על רקע נסיבותיו הפרטניות של כל
12 מקרה ומקרה. ואלה הקריטריונים אותם מונה כב' השופט פוגלמן:
- 13 (1) התנהלות המפרסם – איכות התחקיר העיתונאי והיסוד הנפשי:
- 14 - מהימנות המקורות ומשקלם;
15 - אימות העובדות עובר לפרסום;
16 - אמונת המפרסם באמיתות העובדות.
- 17 (2) הפרסום עצמו – סבירות, מידתיות והוגנות;
- 18 - טון הפרסום וסגנונו;
19 - הצגה הוגנת ומאוזנת של עובדות הפרסום;
20 - נחיצות החלק הפוגעני;
21 - פרסום תגובתו של הנפגע.
22
- 23 36. התנהלות הנתבעים:
- 24 טוענת הנתבעת 3 כי המקורות עליהם הסתמכה בדברים שכתבה בכתבה הם דברים שראתה במו
25 עיניה באירוע שתואר בכתבה, בסרט "הרצל והציונות" ובכתבות אינטרנט. כבר לעיל קבעתי שהסרט
26 "הרצל והציונות" לא הוקרן לפני הרצאתו של התובע, כך שהפתיח לכתבה שהמשתתפים בהרצאה
27 צפו בסרט "הרצל והציונות" אינו נכון בעליל.
- 28 המקור של הנתבעת 3 לכך הן הכתבות מהאינטרנט אודות הסרט שפורסמו לפני שפרסמה את
29 הכתבה. אלא שבכתבות אלו לא נאמר שהתובע הוא זה שהשווה בין הרצל להיטלר. יתירה מכך,
30 הנתבעת 3 צפתה בסרט "הרצל והציונות" ונוכחה לדעת שהתובע לא מופיע בסרט זה וגם קולו לא
31 נשמע בסרט זה. על כן, מהימנות המקורות של הנתבעים לנאמר בכתבה שהתובע השווה בין הרצל
32 להיטלר מוטל בספק רב. יתירה מכך, מאחר והנתבעת צפתה בסרט "הרצל והציונות" ונוכחה לדעת
33 שהתובע לא מצולם בסרט, לא מופיע בסרט וקולו לא נשמע בסרט, יש לדחות את טענתה שהאמינה
34 באמת ובתמים שהתובע אכן השווה בין הרצל להיטלר. טענה זו לא מסתדרת עם העובדות.

בית משפט השלום ברמלה

י"א מנחם-אב תשע"ב 30.7.12

ת"א 5487-06-09 שליט"א נ' תדמיתית בע"מ ואח'

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
 - 30
 - 31
 - 32
37. הפרסום עצמו :
- טון הפרסום וסגנונו בוטה, ומטרתו האחת והיחידה להכפיש ולפגוע בתובע, שכן נקודת המוצא של הנתבעים הייתה שיש לפגוע בתובע בכל דרך, עקב כך שהעז להגיע לעיר חילונית לכנס החזרה בתשובה, כפי שיפורט להלן.
- הפרסום בגינו הגיש התובע את תביעתו זו לא הוצג בצורה הוגנת מאוזנת, כפי שפורט לעיל.
- התובעת טוענת שמדובר בכתבה אינפורמטיבית אודות ההרצאה. את הדיווח האינפורמטיבי ניתן היה לפרסם גם ללא החלק הפוגעני, ולא היה נגרע מהדיווח מאומה.
- הנתבעת 3 לא פנתה לתובע לקבל את תגובתו לכתבה לפני פרסומה. הנתבעת 3 הסבירה התנהגותה זו בכך שלפני תחילת ההרצאה היא פנתה לאחד המארגנים וביקשה לראיין את התובע, אך אותו אדם אמר לה שהתובע לא יסכים לראיון. מכך הסיקה שהתובע לא ירצה להגיב לכתבה. סבור אני שיש לדחות טענה זו מהסיבות כדלקמן :
- (1) עדותה של התובעת היא עדות יחידה ;
- (2) הנתבעת 3 לא פנתה אל התובע ולא ניסתה לפנות אל התובע, למרות שאת מספר הטלפון של ארגון שופר יכלה להעתיק מאתר האינטרנט של ארגון שופר, להתקשר לארגון שופר ולבקש לדבר עם התובע. ויש לזכור שהנתבעת 3 צירפה לתיק ביהמ"ש תדפיס של דף האינטרנט של ארגון שופר ;
- (3) קיים הבדל בין ראיון לצורך הכנת כתבה, לבין בקשה לקבל תגובה לכתבה שעומדת להתפרסם ;
- (4) על הנתבעת 3 היה לקיים את חובתה העיתונאית ולא להניח הנחות.
38. אשר על כן, סבור אני שהנתבעים אינם עומדים בקריטריונים אותם קבע כב' השופט פוגלמן ב-ע"א 751/10.
- תום הלב של הנתבעים :**
39. חלק מדרישות סעיף 15 לחוק לתחולת ההגנה הכלולה בו הוא תום לב של המפרסם. האם נהגו הנתבעים בתום לב בעת פרסום הכתבה. סבור אני שהתשובה לשאלה זו היא שלילית מהסיבות שיפורטו להלן.
40. כותבת הנתבעת 3 בסעיפים 14 עד 18 לתצהירה, כדלקמן :
- "14. בתאריך 13.4.08 התקיים היכל התרבות בעיר מודיעין כנס החזרה בתשובה שבו הופיע התובע (להלן : הכנס").

בית משפט השלום ברמלה

י"א מנחם-אב תשע"ב 30.7.12

ת"א 5487-06-09 שליט"א נ' תדמיתית בע"מ ואח'

15. יצוין, כי תושבי מודיעין ככלל, אינם נמנים עם קהלו של התובע, וניהול אירועי
16. החזרה בתשובה כגון האירועים שמארגן התובע, זר למרקם האוכלוסייה
17. שמתגוררת בעיר מודיעין.
18. זאת ועוד – הבחירה לקיים את כנס החזרה בתשובה של התובע דווקא בהיכל
19. התרבות העירוני אשר מהווה מוסד ציבורי עירוני שהוא אכסניה למופעי תרבות
20. בעיר, עלולה להיתפס כמתריסה. לאור הנסיבות שלעיל, היה עניין ציבורי בסיקור
21. כנס זה באתר האינטרנט של הנתבעת אשר עוסק באירועים מקומיים בעיר מודיעין.
22. יובהר, כי לו היה בוחר התובע לקיים כנס של החזרה בתשובה בבית פרטי בעיר
23. מודיעין, יתכן שהעניין בסיקור הכנס היה מופחת, אם בכלל.
24. לאור העניין הציבורי שבכנס, כאמור, נשלחתי לסקר את האירוע מטעם הנתבעת
25. 1.
- 26.
27. הנתבעת 3 נחקרה בחקירה הנגדית על דבריה אלו בתצהירה. מעדותה עולה כי מאחר ו-75%
28. מתושבי מודיעין הם חילוניים, אזי ההרצאה של התובע הייתה מתריסה. נראה שהנתבעים לא חשבו
29. כלל על זכויות המיעוט, וכדי לצאת מהסבך אליו נקלעו אמרה הנתבעת 3 כי היא חושבת שגם
30. הציבור הדתי בעיר מודיעין לא מסכים עם דעותיו של התובע. כשנשאלה האם אולם התרבות היה
31. מלא השיבה בחיוב, וכשנשאלה האם כולם הגיעו מרצונם, השיבה בחיוב. משמע מכך, שהנתבעים
32. שמו עצמם במקום הציבורי, החליטו מה הציבור חושב, הן הציבור הדתי והן הציבור החילוני.
33. הנתבעת 3 לא הסבירה מדוע כנס החזרה בתשובה אינו אירוע תרבותי. עם נקודת מוצא שלילית זו
34. יצאה הנתבעת 3 לסקר את ההרצאה של התובע.
- 35.
36. מדברים אלו עולה שהנתבעים ראו בכנס החזרה בתשובה פגיעה בקודש הקודשים החילוני בעיר
37. מודיעין, אותה ראו כעיר חילונית למהדרין, מכיוון שכנס מעין זה פוגע בחילוניות שבה, כפי השקפת
38. הנתבעים. נקודת מוצא זו שמה את העיתון כמוביל במלחמות חילוניים-דתיים בעיר מודיעין תוך
39. שהוא שם עצמו לצד החילוניים, ונקודת מוצא זו שומטת את הקרקע מטענת תום הלב של הנתבעים.
- 40.
41. לכך יש להוסיף את העובדה שהנתבעת 3 ראתה את הסרט "תשובה עולמית" לפני הרצאת
42. התובע, בו שולב סרט בן 3 דקות של גב' דורפמן. במסגרת 3 הדקות של הסרט הנ"ל היו 10 שניות עם
43. דברור מהסרט "הרצל והציונות". משום מה החליטה הנתבעת 3 בעת חקירתה הנגדית שהסרט
44. שראתה כפתיח להרצאה היה הסרט "הרצל והציונות" ולא הסרט "תשובה עולמית". אין כל הסבר
45. בדברי הנתבעת 3 כיצד 10 שניות מהסרט "הרצל והציונות" ששובצו בסרט על גב' דורפמן הפכו
46. לסרט "הרצל והציונות" שארכו שעה ו-25 דקות.
- 47.
48. לאור האמור לעיל, סבור אני שלא עומדת לנתבעים הגנת התום הלב, והפרסום נעשה בכוונת
49. מכון לפגוע בתובע.

בית משפט השלום ברמלה

י"א מנחם-אב תשע"ב 30.7.12

ת"א 5487-06-09 שליט"א נ' תדמיתית בע"מ ואח'

1

2

ידיעותיה של הנתבעת 3 ביהדות:

3 44. מחקירתה הנגדית של הנתבעת 3 עולה כי ידיעותיה ביהדות דלות ביותר. יתירה מכך, גם
4 כאשר הוצג בפניה טקסט מהתנ"ך, הנתבעת 3 לא יכלה להבין את תוכנו, למרות שהוא כתוב בעברית
5 צחה ותקנית. עובדה זו מעלה תמיהה כיצד הנתבעים 1 ו-2 שלחו כתבת שאינה יודעת מאומה על
6 יהדות לסקר הרצאה ביהדות, כאשר נקודת המוצא היא נקודת מוצא של אנטי. אילו היה לנתבעת 3
7 ידע כלשהו ביהדות (ולא כל קשר אם היא שומרת תורה ומצוות או לא שומרת תורה ומצוות), עוד
8 אפשר היה להבין את הטלת התפקיד העיתונאי הזה עליה. הטלת התפקיד של סיקור ההרצאה של
9 התובע על הנתבעת 3, כמוהו כשליחת עיתונאי שאין לו מושג ברפואה לסקר כנס רפואי.

10

11

אחריות הנתבעים:

12 45. בהתאם לסעיף 11 לחוק לשון הרע, אחראים כל הנתבעים לפרסום הכתבה שיש בה לשון
13 הרע.

14

15

לסיכום שאלת האחריות:

16 46. לאור כל האמור לעיל, סבור אני שהנתבעים הוציאו לשון הרע על התובע בכוונת מכוון, ואין
17 להם כל הגנה כנגד הוצאת לשון הרע.

18

19

שאלת הנזק:

20

שמו הטוב של התובע:

21 47. מהסרטים ומהכתבות שצורפו לתיק בית המשפט עולה שלהרצאותיו של התובע מגיעים
22 אנשים רבים, ולמעשה האולמות בהרצאותיו מלאים על אפס מקום. אמנם, לעניין שמו הטוב של
23 התובע, הגישו הנתבעים כתבות בהן מצטט התובע דברים שכתבו ברנר ואחרים, אך הנתבעים לא
24 התמודדו עם נכונות הדברים אותם מצטט התובע בכתבות. התמודדות זו הייתה מחויבת המציאות,
25 שכן אם היו מוכיחים הנתבעים שהתובע אומר דברים שאינם אמת, היו יכולים להציגו כמי שאינו
26 דובר אמת, ולגרור לתוצאה בה חפצו בעת פרסום הכתבה. הנתבעים לא הרימו נטל זה.

27

28

29

30

31

32

33

34

35

15 מתוך 16

בית משפט השלום ברמלה

י"א מנחם-אב תשע"ב 30.7.12

ת"א 5487-06-09 שליט"א נ' תדמיתית בע"מ ואח'

1

2

הערה סיום:

3

50. נאמר בתלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף ע"ד עמוד א':

4

"אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק: נמנו וגמרו בעליית בית נתזה בלוד,

5

כל עבירות שבתורה אם אומרים לאדם עבור ואל תיהרג, יעבור ואל ייהרג, חוץ

6

מעבודת כוכבים וגילוי עריות ושפיכות דמים..."

7

הרמב"ם הביא גמרא זו להלכה בהלכות יסודי התורה פרק חמישי, הדין בחובתו של כל יהודי לקדש

8

את שם ה'.

9

10

ובמסכת יומא דף ט' עמוד ב' נאמר:

11

"מקדש ראשון מפני מה חרב: מפני ג' דברים שהיו בו: עבודה זרה, וגילוי עריות

12

ושפיכות דמים... אבל מקדש שני שהיו עוסקין בתורה ובמצוות וגמילות חסדים,

13

מפני מה חרב: מפני שהייתה בו שנת חניס. ללמדך ששקולה שנת חניס כנגד

14

שלוש עבירות: עבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים."

15

16

לא נותר לי אלא לצפות ששני הצדדים ישתמשו בכוח המצוי בידיהם ובפיהם להרבות אהבה ואחוה

17

שלום ורעות.

18

19

סוף דבר:

20

אשר על כן, על הנתבעים, ביחד ולחוד, לשלם לתובע כדלקמן:

21

(1) את הסך 100,000 ₪ בתוספת הפרשי הצמדה ורבית מיום מתן פסק הדין ועד ליום התשלום

22

בפועל;

23

(2) את הוצאות המשפט בתוספת הפרשי הצמדה ורבית מיום מתן פסק הדין ועד ליום התשלום

24

בפועל;

25

(3) שכ"ט עו"ד בסך 12,000 ₪ בתוספת הפרשי הצמדה ורבית מיום מתן פסק הדין ועד ליום

26

התשלום בפועל.

27

28

ניתן היום, י"א אב תשע"ב, 30 יולי 2012, בהעדר הצדדים.

29

30

זכריה ימיני, שופט